

LBRIS

We know
books

CORECTIE DE SEMN

P O E Z I I

ALEXANDRU FLORENTIN CIUCĂ

EDITURA

CREATOR

BRAȘOV, 2021

Cuprins

Vremea ursitoarelor	5
Chip de față	6
În colțul buzelor.....	8
De s-ar putea.....	10
Există coșmar roz?.....	12
În sfârșit!.....	14
Metamorfoze	16
Toamnă timpurie.....	18
Ce vezi?	20
Noapte de noapte.....	21
Ăsta sunt eu!.....	23
Ce culoare crezi că are sufletul meu?.....	24
Curg râuri din mine.....	26
Stropul de rouă	28
Merită o-ncercare!.....	30
Delir în roz.....	32
Am hotărât!	34
În ploaie	35
Să mai așteptăm!.....	37
Are întârziere!.....	39

Numai cu tine!.....	40
Oglinzi mate.....	42
Picătura de venin	43
Dar sunt!.....	45
Curcubeul meu.....	46
Un program încărcat.....	48
Vineri	50
Privind pe geam	52
Zi de iarnă (la oraș)	54
Eu, unul, am obosit!	56
Cât mai mult alb!	58
Acasă.....	59

Vremea ursitoarelor

Mai urcă o treaptă
Spre omenie,
Și-apoi înc'-o mie
În linie dreaptă;
Privește în față
Fără clipire
Și vino-ți în fire
Când treci prin viață;
Când inima-ți cere,
Treci prin spoială
Mai bine greșeală
Decât durere!);
Și ține tu minte
Ce-ți spun, copile:
Sunt primele zile
De dinaintea!
Născut în iubire
Fără uitare,
Scăldat într-un soare
Fără lucire!

Chip de fată

Mă mai străbat încă o dată!...
Mă plimb prin gânduri și prin viață,
Mă privesc iarăși drept în față;
Mă obsedează-un chip de fată!

În ochi i se citește marea...
Obrazu-i palid îl mângâie
O buclă blondă-arămie ;
Pe frunte îi ghicești visarea!

În palmele mici și ușoare,
Tandre, zărești o dungă-a vieții
Ce pleacă-n faptul dimineții
Și se oprește-n înserare...

Mai mult mi-e dragă licărirea
Din sufletul cald și curat ;
Aș vrea să-mi fie mie dat
Să-i dăruiesc toată iubirea

Pe care-am adunat-o! Toată!
Îmi reiau drumul iar, și iar
(Doar nu depindem toți de zar!)
Acum, până dă lumea roată,

Visez un chip frumos de fată!

În colțul buzelor

În colțul buzelor se-adună
Toți măcăcinii inimii;
Zâmbet viclean, ce cântă-n strună
La plăsmuirea patimii;
În colțul buzelor se țese
Urzeala vântului turbat,
Ce risipește-n cioburi dese
Cristalul gândului curat;
În colțul gurii se îngână
Cântul iubirii cel sfios:
Se-ngână-atent, să nu rămână
Nicio silabă mai prejos!
În colțul buzelor se-arată
Culoarea toamnei din adânc,
Ce niciodată, niciodată
Mult nu prea stă-n al vieții crâng!
În colțul buzelor sclipiră
De multe ori albe măgele:
Pot fi și lacrimi, dar mă miră!
Eu cred că-s picături de stele!

M-am tot căznit să-ți știu răspunsul;
Nu mai puteam să tac prea mult!
Iar tu mi-ai dat, atunci, surâsul
Din colțul buzelor;
Atât!

De s-ar putea...

M-am renăscut să intru în lumină,
Să-nvăț iar valsul vieții-amejitor,
Să-ți sorb din buze roua de grădină
Odată cu-al lor roșu-mbietor,

Să fluiet dup'-un cal cu șapte inimi
Desprins din spuma albă de pe cer,
Ce-n roșu-amurg, de vis, să ne ascundă
Sub stelele din glastră, în mister...

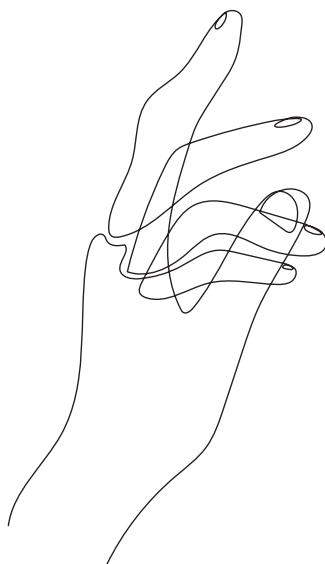
Să respirăm din seva cărnii noastre
Pe-un pat de frunze, sub un ram de măr,
Să-ți ascult ochii, să îngheț și clipa
Și să-ți mângâi șuvițele de păr...

Și după ce mi te-am simțit aproape,
Ca într-un dans sublim și căutat,
Să ne lăsăm s-alunecăm pe ape,
Și când ne-or crește aripi, am zburat...

Sub poala Piscului Nemuritor,
Înfîpt în marele ocean întors,
Să ne simțim mai mici decât ne credem
Și (oameni suntem!) să privim în jos,

Să ne-amintim un gând mai vechi al nostru
Și, înainte de-a ne depărta,
Să revenim din nou în lumea noastră:
Acolo (sigur!) eu te-oi aștepta,

Să te invit la valsul vieții noastre,
Să ne-mbătăm cu roua de grădină;
Și-atunci doar pot să mor a doua oară,
Ca să renasc din nou, tot prin lumină!...

Există coșmar roz?

La început, credeam că jocul
Va fi frumos, ca la-nceput;
M-am înșelat, și m-a durut!
Așa e când te joci cu focul!

La început a fost visarea:
Priviri fierbinți, gânduri curate
Și strigătul de libertate...
Abia apoi a fost chemarea!...

Dar m-am trezit la timp din Visul
Muiat în roz (de fapt Coșmar!)
Ce am visat, nu am habar!
Noroc că mai există scrisul

În care să îmi vărs amarul,
În Eul meu să mă petrec,
Să uit necazul și să plec
Din nou la drum, să-mi aprind farul

Ce-mi luminează doar 'nainte;
Și-am să mă pierd în largul zării,
Purificat de spuma mării...
Rămân cu Marea, ce nu minte!

